

Jaarbericht 2015/2016 - Proloog, 12 maanden actie, Epiloog.

Proloog

Met mij blijft het in alle belangrijke opzichten prima gaan.

Met mijn echte nieuwe en grote liefde - Marijke – heb ik medio maart een appartement gekocht in Leiden. Ingeloot voor onze eerste 1^e keus: Appartement A2. Oplevering: oktober 2017. Heerlijk intense en lange voorpret. Hartje Leiden, onze woonplek voor de werkweek (van Marijke). Alkmaar houden we aan. Voor het weekend en – waarschijnlijk – voor de toekomst.

Heerlijk dat gevoel van verliefdheid en weer houden van. Het is nog frisser dan 2½ jaar geleden toen alles begon. Hartverwarmend hoe iemand je kan liefhebben: zonder reserves, zonder grenzen, zonder voorbehoud, zonder taboes, zondermeer....

We blijven veel ondernemen: sporten, theater, musea, films, tripjes overal en nergens. Maar evengoed hardlopen, wandelen, sauna en bubbelbad, kletsen, lachen, discussiëren, naar een cafeetje of restaurant... Liefhebben dus.

Er is veel, ongelofelijk veel zelfs, om dankbaar voor te zijn. En dat ben ik ook.

De keuze in 2013 voor prepensioen was een hele goede. Het blijft prettig onwennig: zoveel vrijheid om de dagen, de weken en de maanden in te vullen. Ik mis mijn 'baan' niet, noch de verantwoordelijkheid, noch de inhoud, noch de relaties. En ik ben blijverwonderd dat er elke maand zo'n smak geld op mijn rekening wordt gestort door het PFZW en het ABP.

Tegelijkertijd blijf ik hard aan het werk. Boeken en A&F-*website* bijhouden, toezichthouderswerk bij de Huisartsenorganisatie Noordkennemerland, recent voorgedragen door ActiZ voor de landelijke Geschillencommissie VVT. Heerlijk allemaal; ik voel me enorm bevoorrecht vanwege alles, gezondheid, energieniveau, welvaart, vrienden en vriendinnen.

Zoals sommigen van jullie weten, mail ik met enige regelmaat een stukje voor de rubriek 'Brieven' van de Volkskrant. Dat schrijven doe ik graag en het scherpt de geest. Leuk dat sommige stukjes geplaatst werden. Maar de volgens mij leukste/relevantste stukken werden om onduidelijke redenen juist weer niet geplaatst. Grappig is dat de meeste discussiethema's terugkeren, dus kunnen bepaalde stukjes ook *gerecycled* worden.

Mijn huis blijft een vaste waarde. Het omarmt me liefdevol als ik terugkeer van welke onderneming dan ook. En het laat me liefdevol los als het weer zover is.... Eindeloos veel openhaardhout ligt gekloofd in de rekken. Met deze voorraad kunnen we een hele tijd vooruit. Ook Marijke is fan van de open haard.

Dit jaar heb ik het straatwerk in de achtertuin en aan de zijkant van het huis vernieuwd. Er is nieuw gras in de achtertuin gelegd en het hardhout op de vijverrand en de zitbak-

ken rond de vijver is vernieuwd. Een heel verschil in aanzicht. Prachtige nieuwe tuintafel en tuinstoelen. Genieten.

Met mijn gezondheid gaat het goed. Veel energie. Heerlijk dat mijn lijf om al die activiteit vraagt en alles faciliteert. Een haarscheurtje is wellicht dat ik sinds februari van dit jaar voor het eerst van mijn leven structureel medicijnen gebruik: een Lisinopril per dag vanwege regelmatige uitschieters van de bloeddrukwaarden. Een paar jaar geleden werd dat ook al door mijn huisarts geconstateerd maar toen leek het een incident. Nu ik zonder duidelijk patroon of oorzaak met regelmaat tegen de grenswaarden aanzit, hebben we besloten tot chronische medicatie. En het middel werkt prima zonder bijwerkingen. Ik heb dus ook mijn maandelijkse plasmadonatie weer kunnen hervatten, overigens met regelmatige onderbrekingen vanwege alweer een verblijf in suspect buitenland.

Met mijn kinderen en hun gezinnen gaat het goed.

En ook met 'mijn sponsorkinderen' in Gambia en Ethiopië. Ik krijg regelmatig *updates* over hun prestaties op school en dat stimuleert om deze directe vorm van ontwikkelingshulp voort te zetten.

Mei 2015

Het Pinksterweekend volgend op onze Vlielandsessies liep ik voor de tigste keer de Hoge Venendriehoek Eupen – Monschau – Baraque Michel – Eupen. Dat natuurgebied blijft boeien. En daar onderweg zijn met je allerliefste is heerlijk.

Het gebied is mij zo dierbaar geworden dat ik vastgelegd heb dat na mijn dood mijn as daar verstrooid moet worden.

Eind mei fietsten we met goede vrienden in twee dagen van Alkmaar naar Winterswijk. Overnachting in het centrum van Apeldoorn. Erg gezellig.

Juni 2015

Vriend Jak heeft vorig jaar iets nieuws geïntroduceerd: de strandwandeling van Den Helder naar Camperduin of omgekeerd. Zo'n 30km onderweg. In allerlei varianten: met de laatste trein naar Den Helder en dan 's nachts lopen of juist met de eerste trein en dan overdag. Begin juni gingen we met de eerste bus naar Camperduin en dan noordwaarts met de opkomende zon. Apart en mooi dat de Hondsbosche Zeewering inmiddels is omgetoverd tot duin met megabreed strand. Koffie met appelgebak in Callants-oog.

Met Marcel – oud studiegenoot van de sportacademie – fietste ik de eendaagse 'klassieker' Alkmaar – Winterswijk (220km). Harde val gemaakt in Eemdijk. Enorme bloeditstorting in de rechterbil... Maar evengoed heerlijk gefietst.

Eind juni in 10 fietsdagen met de 5 'FietsBroeders' (een nieuw maar waarschijnlijk blijvend clubje) van Alkmaar naar Valognes in Normandië. Erg gezellig. En alweer, op de laatste dag na, prachtig weer en sowieso een mooie route (LF1 – Le Littoral: 800km).

Juli 2015

Begin juli bezocht ik Anke, de weduwe van Benno, in Nieuwerkerk a/d IJssel. Ik meen dat ik jullie daarover gemaïld heb. Het gaat niet slecht met haar, maar ook niet goed,

was mijn conclusie. Ze zat nog erg in de rouwverwerking en in een voor mij schijnbaar vastzittend proces van 'hoe nu verder?' Haar huis was een grote chaos. Deels door een niet-opschietende verbouwing maar vooral ook doordat er overal nog stapels spullen van Benno lagen en stonden. Zwaar allemaal. Ik vond het opmerkelijk dat Anke nauwelijks vroeg hoe Benno zich in de Intervisiegroep manifesteerde en welke indruk ik/wij van hem had/hadden. We dronken koffie, kletsten wat. En na anderhalf uur ging ik weer...

In juli voor het eerst met Marijke gemountainbiket in de Schoorlse duinen. En ze kon een paar weken later ook het mountainbike-parcours aldaar op haar staat van dienst bij-schrijven. Ik kan me geen beter sportmaatje bedenken.

Verrassingscadeautje voor Marijke: de musical 'Soldaat van Oranje' op vliegbasis Valkenburg in Katwijk. Werkelijk indrukwekkend. Prima advies van Willem; dank! Ik vond het zozeer de moeite waard dat ik de musical cadeau heb gedaan aan Thomas&Noortje en Simon&Rosa. Ze zijn er op Oudjaarsdag met zijn vieren naartoe gegaan en waren even enthousiast.

Medio juli kocht ik een.... vouwkajak! Die past gewoon achterin De Bus. Origami maar dan levensgroot. Ik heb hem – samen met mijn vrienden Bram en Mathieu – vóór de aankoop uitgebreid getest en goed bevonden. Erg blij mee.

Eind juli hebben wij ons 4 dagen ondergedompeld in de Gentse Feesten. Met De Bus op de stadscamping en vandaar – aan het begin van elke middag (je moet tenslotte ook uitslapen van al die Duvels) – op de fiets de feeststad in. Een aanrader.

Augustus 2015

Het is traditie: een kajaktrektocht in de zomer met mijn beste vriend Mathieu.

De trouwe vrouwen hebben ons naar het stadje Wißmar in midden Duitsland begeleid en De Bus teruggedreden. Wij zijn in 5 dagen de rivier de Lahn afgevaren (startpunt Wißmar - eindpunt Lahnstein) en vervolgens nog 5 dagen net als vorig jaar stroomafwaarts over de Rijn. Dit keer van Koblenz tot Wesel. Prachtig avontuur.

Medio augustus heb ik mezelf een nieuwe racefiets cadeau gedaan, een Cannondale. Carbon natuurlijk. Hans, mijn 'vaste' verkoper bij BeukersBikeCenter in Petten attendeerde mij slim erop dat dit waarschijnlijk de laatste racefiets was die ik zou aankopen en dat concessies doen op de opties dus geen optie was....

De nieuwe fiets deed het trouwens prima op zijn eerste lange-afstands-eendaagse. Van Winterswijk naar Alkmaar deze keer, vanwege de windrichting.

Eind augustus heb ik Marijke getrakteerd op een 4-daagse stedentrip Madrid. Mooie stad, gezellig. En leuk om weer volop Spaans te kunnen spreken.

September 2015

Mijn dinsdagochtend schaatslesgroep organiseert elk jaar begin september een 'uitje'. Dit keer kregen wij een rondleiding in fort 'Edam', onderdeel van de Stelling van Amster-

dam. Erg interessant. Daarna een stadswandeling met gids; finish in een plaatselijke kroeg.

Medio september vond het 2-jaarlijkse Cleij-weekend plaats; ik voel me prima thuis in de familie van Pia. En Marijke werd met open armen opgenomen.

Eind september heb ik – een oude wens – mijn ogen laten laseren. Bevalt prima.

Oktober 2015

Marijke vierde haar 58^{ste} verjaardag met mij en haar gezin met een stedentripje Antwerpen. Altijd gezellig. En natuurlijk lekker mosselen eten... !

Aansluitend in oktober – fietstraditie – ben ik met mijn vriend Evert van Tours naar Alkmaar gefietst, voor Evert het 800km sluitstuk van de Santiago-route. Ik had dit traject al in 2010 in mijn eentje gefietst maar dan van Alkmaar naar Tours. In omgekeerde richting vond ik het weer evenzeer de moeite waard.

November 2015

Met de 6 BergBokken liepen we eind oktober / begin november 8 dagen de Ruta Vicentino aan de zuidkust van Portugal. Een nieuwe GR-route, prima bewegwijzerd met schaarse, maar zeer gezellige overnachtingsmogelijkheden op telkens afstanden van zo'n 20 tot 30km van elkaar. Terwijl wind en regen ons geselden eindigden we de tocht op het uiterste zuidwestpuntje van Europa: Cabo São Vicente.

Eind november heb ik samen met Mathieu de 25 jaar oude beuk in mijn achtertuin omgezaagd. Mijn achterburen Walter en Rita hadden al een aantal jaren laten weten dat ze er naar hun gevoel te veel schaduw van ondervonden. Maar het was Pia's lievelingsboom... dus dat lag gevoelig. Voor iedereen trouwens.

Uiteindelijk heb ik de relatie met mijn vrienden/buren laten prevaleren boven mijn relatie met deze prachtige boom. En vervolgens was het omzaag-, kloof- en houtstapelklusje natuurlijk wel weer een mooie uitdaging en activiteit. Mijn houtrekken liggen nu sowieso stampvol.

Heb kennis gekregen aan Martin, werkzaam bij groenvoorziening Alkmaar-Noord. Nou dan weet je het wel, kuubs hout op mijn oprit....

December 2015

In mijn uppie twee dagen over de Hoge Venen gezworven. Vind ik ook heerlijk. Marijke zat voor haar werk in Zwitserland.

In december en januari heb ik het heel druk gehad in mijn functie als RvC-voorzitter van de Huisartsenorganisatie Noordkennemerland. Dat had te maken met het feit dat ik eind november een recent aangetreden medecommissaris op staande voet voor ontslag heb voorgedragen bij het Coöperatiebestuur. Redenen: onoverbrugbaar verschil van opvattingen over aard en wijze van toezichthouden. Onwerkbaar situatie. De persoon in kwestie hield vervolgens niet de eer aan zichzelf door terug te treden maar vocht met alle denkbare - zelfs malicieuze – middelen zijn ontslag aan. En dan is het de kunst om alle

huisartsenkickers in de kruiwagen te houden... Veel profijt gehad van 25 jaar ervaring. Niet prettig allemaal maar we hebben het proces intern goed kunnen afronden en er weer veel van geleerd.

Vanaf 10 december hebben Marijke en ik een 3-weekse fietstrektocht (800km) door Sri Lanka gemaakt. Op onze eigen Birdy's, weergaloze vouwtrekkingfietsen. Veel, heel veel gezien, ervaren, genoten. En pret gehad. Prima besteding van de kerst- en jaarwisselingsdagen; beter dan thuis.

Januari 2016

Thomas heeft dit jaar onze traditionele GezinsStedenTrip georganiseerd. Medio januari hebben we 4 dagen genoten van Dublin. Mooie, dynamische stad, prachtige whisky's... En superdierbaar zo met zijn drieën.

Het traditionele BergEten van de BergBokken (met partners) ter afsluiting van de BergWeek werd – als verjaardagscadeau aan mij – door *chef* Thomas en *sous-chef* Simon bij mij thuis volgens de normen van de *haute cuisine* vormgegeven. Het was werkelijk *sterrenstuff* en bovendien heel bijzonder om mee te maken hoe je zoons voor 12 mensen een 6-gangenmenu verzorgen. Ik had er graag de – volgens Thomas onontkoombare – aanschaf van nieuw glaswerk en aardewerk voor over. In twaalfvoud.... Heb achteraf de helft aan Thomas geschonken. Hebben we allebei prachtspul in 6-voud en de mogelijkheid om bij elkaar te lenen als het dineergezelschap groter is.

Februari 2016

Stedentrip St. Petersburg. Alweer via het voortreffelijke TravelBird. Vlucht en transfers, 4-sterren hotel met ontbijt, vijf dagen het Rusland van de tsaren beleven: € 320,- pp. Wij snappen niet hoe dat uit kan voor die bodemprijzen.

Prachtige metropool, de mensen heel gastvrij en behulpzaam. Hoogtepunt: de Hermitage natuurlijk. Maar ook gezellige kroegjes, muziekcafés en eettentjes. Ander hoogtepunt: het Zwanenmeer in het Mariinski-theater door het Kirov-ballet. Prachtig.

De laatste drie dagen van februari heb ik met Mathieu en diens jongste zoon Daan de Hoge Venentocht gelopen. Volop sneeuw, erg mooi.

Maart 2016

Absoluut hoogtepunt: toewijzing van appartement A2 in het project Huishoudschool Leiden. Zie Proloog.

Maar ook wintersport in *Portes du Soleil* met Marijke en haar zoon Ludo (*sic*) en diens partner Charla. Heel fijn.

Eind maart heeft ThiemeMeulenhoff mij in het zonnetje gezet. Het Anatomie/Fysiologieboek is inmiddels ruim 25 jaar een *bestseller*, meer dan 100.000 exemplaren verkocht. Etentje, toespraken en een heel leuk cadeau: de omslagen van de 4 drukken in *passe-partouts* mooi ingelijst.

Eerste en tweede paasdag met kettingzaag, veiligheidskleding, touwen, klimtuig en ca-

rabiners bij Simon en Rosa in Groningen: grote schaduwwerpende eik kopje kleiner maken. Dan ben ik in mijn element. Mathieu en Daan hebben geholpen. Het resultaat ligt gekloofd en wel bij Simon (90%) en bij mij (10%) in de houtrekken. Openhaardwarmte voor de winter van volgend jaar.

April 2016

Ik heb een jarenlang aanwezige knoop in mijn ziel doorgehakt. Ik heb een advocaat in de arm genomen om namens mij te procederen teneinde mijn doopnamen uit de registers van de Burgerlijke Stand geschrapt te krijgen. Ik ben niet Ludovicus Maria Leonardus, ik ben Ludo. Ik ben opgehouden Ludovicus Maria Leonardus te zijn toen ik - als jongmens van 22 - stapsgewijs en zelfbewust feitelijk én formeel (door mij uit te schrijven uit de kerkregisters) afscheid genomen heb van het katholieke geloof dat mij is opgedrongen. Ik draag die doopnamen als 'eigen'namen met me mee; het zijn symbolen van iets waar ik niets meer mee te maken wil hebben. Het gaat wat ver om de metafoor 'brandmerk' te gebruiken maar toch ervaar ik mijn doopnamen soortgelijk als ik ze zie in mijn paspoort, op mijn rijbewijs, op elke Stempas, elk vliegticket c.q. alle reisbescheiden en visa op grond van en in vervolg op de Patriot Act, in de vele notariële aktes waarin ik vanwege mijn functies genoemd wordt, op al mijn diploma's enzovoort. Door de ontwikkelingen in het internationaal terrorisme maar ook door de ontwikkelingen in het Internet word ik in de achterliggende 10 jaren steeds vaker geconfronteerd met de door mij gehate voornamen en/of de bijbehorende voorletters. Wie geïnteresseerd is om de betreffende pleitnota te lezen kan zich melden....

Maar in april ook weer een heerlijke stedentrip van TravelBird. Voor € 200,- pp. 4 volle dagen Boedapest. Jan schreef het al: een prachtstad, Parijs aan de Donau. Veel te zien en te beleven, gastvrij, prettig, compact. Het Marionettentheater (uitvoering van *Die Zauberflöte*) viel een beetje tegen. Maar het bezoek aan de Synagoge en de Joodse wijk maakten alles goed. En ook de expositie van mij nog onbekende werken van de Russische *avantgarde* in het Hongaarse National Gallery. Heerlijk om te doen met je meissie...

Walter organiseerde wederom de (jaarlijkse) fietstocht over de WestFriese Omringdijk (130km). We waren dit keer met zijn 15-en. IJsregens in de ochtend, tegenwind na de lunch. Memorabel. Maar wel weer een succes.

Mei 2016

Hemelvaart en volgende dagen: alweer Hoge Venentocht. Samen met Marijke. Vooraf gelogeerd bij Mathieu en Wilma.

Intervisie '88 in Doetinchem. Zonder Vera, zonder Benno, zonder Jan-Willem. Maar mét jullie. We gaan het zien; ik heb er zin in!

Epiloog

Vandaag ben ik in Gouda. Vanwege de aanstaande verkoop van Marijke's huis wordt

een aantal onderhoudsklussen uitgevoerd. Op dit moment wordt het plat dak van de aanbouw van nieuw bitumen voorzien. En dan is het prettig als iemand zoals ik, vanwege de redelijk planbare agenda, beschikbaar is om ter plekke te zijn. En ik amuseer me ondertussen prima. Nu de laptop op volle toeren voor dit Jaarbericht, straks wat werk voor de Huisartsenorganisatie en vanmiddag wil ik de woon-werk-fiets van Marijke eens goed onderhanden nemen.

Al het bovenstaande overziend.... wat zou een mens zich nog meer kunnen wensen? Ik ben heel gelukkig.

Wie moe geworden is van het lezen van al deze wederwaardigheden, moet vooral bedenken hoeveel energie verstookt werd met het vormgeven ervan... dat is beslist troostrijk.

Ik verheug me op het samenzijn met jullie!

Hartelijke groet, Ludo

Gouda, 10 april 2016.